

108

LVCTVSET PIETATIS
SYMBOLA,

^{QVAE}
IN OBITVM

VIRI

NOBILISSIMI ET AMPLISSIMI

DOMINI

DN. DANIELIS
CHRISTOPHORI *Taniben* /

CONSVLIS SENIORIS IN CIVITATE REGIA

LONGE MERITISSIMI VT ET

POSTARUM MAGISTRI

SPECTATISSIMI,

DIE V. MAIL A. c15 1555.

PLACIDE DEFVNCTI,

IN IPSO SOLENNIVM EXEQVIARVM

DIE XII. EIVSD.

L. M. Q.

DABANT,

LVGENTESQVE SOLARI CONABANTVR

RECTOR ET PROFESSOR. GYMN. THOR.

THORVNII,

Impresfit Joannes Nicolai, NOB. SENAT. & GYMN.

Typographus.

OMnia, quae cernis, miserae subiecta ruinae
 Ipso, quo steterant, pondere quaeque cadunt,
 Quae molitur homo, licet ipsum gloria coelum
 Exuperet, tandem tempore cuncta ruunt.
 Muro stent duro turrata palatia Regum,
 Vrgenti fato sunt ruitura suo.
 Insequitur Dominus sic aedes saepe cadentes,
 Ac aedes Domini fata subinde sui.
 Iam, Defuncte, tuis curis tua tecta renident,
 Cum pulchram velles incoluisse domum,
 Ast emigrandum est: Heu quam sententia fallit!
 Conduntur busto corporis exuviae,
 Excedis terra atque domo, quo laetus Olympum.
 Intres, laetitiae deliciique domum.
 Insurgant gentes, urbes et moenia belli
 Firma furore ruant, multa que castra fremant.
 Talia non curas meliori sede locatus
 Atque Dei tectus cunctipotente manu.
 Haec tegat ac firmet Generum Natamque Beati,
 Et cunctos, qui iam congemuisset solent.

f.
M. P. IAENICHIVS, R.

Non minima est virtus Regum splendere favore,
 Et titulis nomen condecorare novis.
 Officio fungi Postarum rite Magistri
 Non vulgi, verum est nobilitatis opus.*
 Quandoquidem totus Regni Lithwæque Senatus
 Concessit Regi, juraque sancta dedit.**

Ut

* Vid. B. Hartknoch. Reipubl. Pol. Lib II. Cap. IV. circa fin. §. 2.

** Gl. m. Sigismundo III. R. P. & M. D. L. a tota Reipubl. concessa
 est facultas postas ordinandi & constituendi, ut habet Const.
 An. 1620. f. 17.

Ut Postæ justis & certis curribus irent,
 Atque rotas celeres oppida nulla darent.
 Hanc *Wladislaus* legem cognomine *Quartus*
 Firmavit Lechici lausque decusque soli.
 Quando Teutonicæ gentis pro more vetusto
 Constituit rhedas multiplices & equos.***
 Littera quo possit citius perscripta volare,
 Nuncia sive boni, nuncia sive mali.
 Sparta hac, crede mihi, non est præstantior ulla,
 Quae populis cunctis commoda mille parit.
 Huic admotus erat Regum virtute duorum
 JANITZON nostri portio chara chori.
 Ornavitque illam digne, rebusque secundis
 Usus, egenorum portus apertus erat.
 Saltum non fecit, cum per suffragia Patrum
 Crevit; nam Senior Consul in urbe fuit.
 Sed titulos (quamvis claros) despexit in orbe,
 Et coluit verum simplicitate DEUM.
 Scilicet invidit magnum decus Atropos Urbi,
 Et rapuit plenum dexteritate Virum.
 Interea ad Superos migravit Consul amandus,
 Gaudiaque æternum cœlica Victor habet.
 Te precor, *alme DEUS*, Generum Natamque benignam
 Serves, ne violet mors nisi sera torum.
 Expectat tales dudum Respublica fructus,
 Heu! nimium multis quæ scatet aucta malis.

*Novissimum honoris officium pie
 defuncto Dn. Consuli & Nobiliss.
 Heredibus præstiturus V. app.*

M. MARTINVS Böhmi.

*** Leg. Const. An. 1647, f. 9 & nunquam satis laudandus B. Hartknoch,
 Reip. Pol. L. I. C. II. p. 98.

OMnia dum rident, dum florentissimus annus
 Est, quo sub cœlo cuncta virere solent ;
 Quoque solent plures animantes sumere vitam,
 Ac generis numerum multiplicare sui ;
 Humano generi Natura noverca videtur
 Esse, quod hoc ipso tempore diminuit.
 Mensis enim quintus, Majus qui dicitur, hujus
 Quinta dies, hujus quintaque dum hora ruit,
 Quinque simul sensus moribundi Consulis artus
 Et totum corpus destituisse ferunt.
 Credere vix poterunt absentes tempore veris
 Tam fortem morti succubuisse Virum :
 Vivere quem potuisse putarunt Nestoris annos
 Seros, quos etiam vivere dignus erat.
 Gloria Majorum siquidem per Eum fuit aucta
 Legitimis mediis innumerisque modis.
 Officiis, queiscunque fuit præfectus in urbe,
 Perpetuo studuit ritè satisfacere.
 Quippe Scabinorum donec fuit ille Magister,
 Judicis exacti munia sustinuit.
 Consulis at postquam summos accepit Honores,
 Consilia ingenuo Consule digna tulit.
 Quantos munificus largusque paravit amicos,
 Inter nos cunctis inde patere potest,
 Tam charus fuerit quòd Regibus atque Ministris
 Aularum, nec non militiæ ducibus :
 Quos adversa minantes complacare sciebat
 Ut verbis aptis sic quoque muneribus.
 Hi dum percipient tantam cecidisse columnam
 Reipublicæ, tristes talia verba dabunt :
 O nos felices ! nostris si consona votis
 Sivissent illum vivere fata diu.
 Sed juvat has citius terrenas linquere sedes,
 Ad se quem Superum regna beata vocant.
 Nos pietas jubet, ut gratemur gaudiâ Eidem
 Cœlorum, quæ vis tollere nulla valet :
 Nosque decet laudes semper cantemus ut ejus,
 Nomen & insculptum pectora nostra gerant.

Tantum
 In memoriam & laudem Magnifici Consulis
 lugens ser.

M. Martinus Bertleffius, P.P.